

ભ મ તો ભુ ત.

હાંડનમાં રહેતો, મી. કાંલો નામનો એક તવંગર અમેરીકી, પોતાની અદ્યક્ષી ગવેનરોક્ષીને માટે સાઠ લાખ રૂપ્યાની કીંમતનો એક હીરાનો નેકલેસ ખતાવવાનો ઝોરડર, અમેરીકાના જાણીતા ઝવેરીઓ આરાખીન અન્ડરુ. ને આપે છે; નેકલેસ તૃપ્તિયાર થાય છે, અને કારણે, પોતાના જવાન સેક્સીસીટર બાગ્યેજ વેડ હીલડરેહને સાઠ લાખ રૂપ્યાના એક સહીત અમેરીકા મોકલે છે, જે પોતાના મેકરેટરી-મારકા (રેલો) સહીત અમેરીકા ઉપડી જાય છે.

ખદમાશોનો ખદમાશ, અને અદંગ ઉઠાવગીર, આ ભમતો ભુત, કે જેની યોજના સંપૂર્ણ છે, અને જેના આખાં અમેરીકામાં જાસુસો અને મજાસતીઓ છે, તેને, ઝવેરી આરાખીનના સેકરેટરી વીલ્કમ મારકતે, વેડ હીલડરેહને અમેરીકા આવવાની ખબર પડે છે; તે આ હીલડરેહને સપાટામાં લઈ, પેલો સાઠ લાખ રૂપ્યાનો એક હજમ કરવાનો ઠરાવ કરે છે.

મોર્ન લાઈટ નામની એક એક્ટરેસ, કે જેણી, કાઈક રીતે આ ખતા ભુખના હાથપર સપડાયલા જેવી જણાય છે, તેણીને તેનું આ ખુના પેનુ-કામ ખીલકુલ ગમતું નથી, તેણી અવાર નવાર સામે થાય છે; આ તરફ વેડ હીલડરેહને છટકામાં લેવાની ભમતા ભુત તરફથી તૃપ્તિયારી ચાલે છે. તે પોતાના મજાસતીઓને, ઝવેરી આરાખીન તરફથી ગળા હોય તે કીસમે ખોટો કાર્ડ આપી હીલડરેહને લેવા મોકલે છે, અને એક મોટા હોટલમાં, ખાવીસમા મજલાપર તેને માટે ગોઠવણ કરે છે.

વેડ હીલડરેહની સ્ટીમર આવી લાગે છે અને ખદમાશો તરફનાં કાવ-ત્રાંની હસતીથી અંગણુ હીલડરેહ પેલાં હોટલમાં જાય છે, મગર ખાવીસમાં મજાની ઉંચાઈ તેને પસંદ ન આવે, તે નીચલા માળપર ઝોરગો લેવે છે, એ રીતે ભમતા ભુતની ગોઠવણ ગોખા આડકત્રી રીતે ઉંધી વલે છે.

મગર આ તરફ ભમતો ભુત હતો ! પોતાના નીશ્કલ નીવડેલા ગોઠ્યા-ઓપર લ્યાનત, શીટકાર દરજાવી, તે ખીજી યોજના રચે છે; અને હીલડરેહપર, ઝવેરી આરાખીનને નામે ટેનીફીન કરી, તે દીવસે રાત્રે તેને એક નાટ-કલામાં બોલાવે છે, અને સાંચી તેનો રસ્તો કરી નાખવાનું—તે પોતાના મજાસતીઓને જગાવે છે,

મોર્ન લાઈટ આ સઘળું સમજે છે, અને તેણી હીલડરે

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૮૮૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ભ્રમરો ભટ્ટ

વિષય ૬-૩

અત્રે હીલડરેઠને એક ચીઝી મલે છે, જે મુજબ તે મોર્ન લાઇટને મલવા જાય છે. મોર્ન લાઇટ પોતાની દાસીને કામને બાહરે બાહરે મોકલી રહેવાપે છે, જે કે આ દાસી તેણીની નોકર હતી, મગર ખરેખર તે બમતા ભુતે તેણીને, બાપડી મોર્ન પર જસુસી કરવા માટે રોકેલી હતી; અને બનતું આનું છે તેમ આ દાસીએ, મોર્ન લાઇટ પર જસુસી કરવા સહીત, બુદ્ધ બમતા ભુત પર પણ જસુસી રાખી, તેના સધલી હીલગાલોથી સઘાં વાકેફ રહે. માડયું હતું.

મોર્ન લાઇટ, આપણા હીલડરેઠને ઉતાવળમાં ઘણાક બેદી હુકમો આપે છે, અને કાંઈ આવી લાગે તો તે ટેડ ડાલી હતો; એમ કહેવા કહી. તે રાત્રે બીશપને ત્યાં ખાનગી ડાઇનીંગ રૂમમાં મલવા કહે છે; દાસી એ અરસામાં આવી લાગે છે, અને હુકમ મુજબ હસી હસીને હીલડરેઠ બાહરે પડે છે.

તે અતી ઘણા વીચારમાં પડી જાય છે, અને પાછો બોક્ષ માહેલી પોતાની જગ્યા પર જવાને બદલે તે અરાખીન ઝવેરીને ત્યાં ટેલીફોન કરે છે, જે પરથી તેને જણાય છે કે અરાખીન પોતે તો ત્રણ દીવસો થયાં કેથે બાહરે ગામ ગયલો હતો !

આ બધો ભરમ શું હતો, તે જાણવા તે હવે મોર્ન લાઇટના હુકમ મુજબ બીશપને ત્યાં જાય છે, અને જેકસ નામના બટલરની મારફતે મજકુર ખાનગી 'ડાઇનીંગ રૂમ' માં જઈ મેલવે છે જે મોર્ન લાઇટને મગાવ્યો જણાય છે, અને અડીલીડીના નેખમના વખતે, છટકી જવા તે તેને એક છુપો રસ્તો દેખાડી રાખે છે; પેલી તરફ મારફત (રોડો) રાહ નેમ નેમ, હોટલ તરફ પાછો ફરે છે; જ્યાં તેને બીશપ હોટલમાં આવવાનો હીલડરેઠ તરફથી ટેલીફોન મલે છે.

મોર્ન લાઇટ, હીલડરેઠને સઘળી ખીનાઈ વાકેફ કરવા ટેલીફોન કરે છે, મગર તેટલામાં, તેણીના ઓરડામાં બમતો ભુત આવી લાગે છે; પેલી તેનો સણસારો સમજી જઈ, ટેલીફોન પર જુહું જુહું હસવા પડી જાય છે; પેલી તરફ હીલડરેઠ વીચારમાં પડી જાય છે, જ્યારે આ તરફ, મોર્ન લાઇટનું આ કંઈ મોહબતનું છોળત હતું એમ સમજી લઈ બમતો ભુત અદેખો પડી તેણીના આંગ પર ધસે છે.

ટેબલ પર પડેલી છરી ઉંચકી લઈ પેલી પોતાનો બચાવ કરી આ બહમાણને દૂર રાખે છે.

નાનાં છોકરી, શું તારી આ છરીની ધમકીથી ભુત ખીલ

જેમને તેમજ એકને મજાનાર

આ કીસમે, ભમતા ભુતને, ખુબસુરત મોર્ન લાઇટે, એક વજ્ર
હુરીની મદદથી દુર કાઢેલો આપણે જોયો છે; મગર તેણીની આ બેંચ
શીપર આ મવાલી લાઇ મુજમાં હસી નીચે ઉતરે છે, અને સાં ટેલીફોન
બોર્ડપરથી. મોન લાઇટે છેલ્લા કાઢેલા ટેલીફોનનું નંબર મેળવે છે, જે
પરથી, “બીશપ કાફે” માં ટેલીફોન કાઢો હતો એમ તેને માલમ પડે છે.

તે હવે પોતાને ધરે ટેલીફોન કરે છે. અને સાંથી જીલ્લમ મારફતે તે
જાણે છે કે સુંદર મોર્ન લાઇટ, હીલડરેઠ ક્યાં હતો તે જાણતી હતી;
ભમતો ભુત હવે થોડાંક માણસોને લઈ જઈ હીલડરેઠને પકડી લાવવાનો
વીલમમને હુકમ આપે છે જે મુજબ તે બીશપ કાફે તરફ નીકલી જાય છે,

પેલી તરફ પેલાં ‘કાફે’માં, બટલર, જેક્સ, આપણા જવાન હીલડ-
રેઠને ‘ભમતા ભુત’ની નેકનામીથી વાકેફ કરે છે, અને ભમતા ભુત મારફતે
કરાવવામાં આવેલાં પેલા બેંકરનાં ખુનને માટે, બેંકનો રામોસી કેમ ફાંસી
લટકી ગયો, અને તે પછી ભમતા ભુતે, તેનાં બધરી છોકરાને કેમ આસરો
આપ્યો વગેરે જણાવે છે, અને એ અરસામાં, થોડાક બદમાશો સહીત
વીલમમને ધસી આવતો તે જોયે છે; અને તેઓને ઓલખી લઈ તે હીલડ-
રેઠને છુપે રસ્તે નહસાડી દેય છે; બદમાશો આવી પુગે છે અને જેક્સને
પીસટોલપર લઈ, પેથો છુપો દરવાજો ખોલવાની તેને ફરજ પાડે છે.

અત્રે જ્યારે આ ધમાધમી ધમધમે છે, ત્યારે આપણો

પહેલવાન રોલો

પોતે શું કરતો હતો, તે તપાસ્યે પોતાના જવાન શેઠ હીલડરેઠની
સલામતી માટે બીલકુલ ચોંતામાં પડેલો આ સેક્ટરી તેની શોધમાં નીકળે
છે, અને હીલડરેઠનાં ટેલીફોન કરવા મુજબ તે બીશપ કાફેમાં આવી પુગે
છે, જ્યાં તે બદમાશોને જેક્સપર હુમલો કરતો જોઈ, આ સંઘર્ષ હીલડ-
રેઠ માટેજ થતું હતું એમ સમજી જઈ એક ભુખ્ત વાધની મીસાલ, તે,
આ લોંકડીઓનાં ટોલાંમાં ટુટી પડે છે, અને બોલ બોલતામાં, દેખીમ
દેખીએ ધીધર્ધમ કરી દધને આ સંઘર્ષ બદમાશોને વેર વીખેર હાલતમાં
નહસાડી દેય છે.

અતરેથી છટકેલો હીલડરેઠ, હજારો વીચાર અને જુરસાઓથી હિલ-
રાતી છાતીએ મોર્ન લાઇટનાં ધરે ધસી જાય છે, પેલી તેને આ કીસમે
સાં જવાની નાહાની કરવા માટે ઠપકો આપે છે. હીલડરેઠ પુર શરમાથી
‘ભમતો ભુત’, કોણ હતો તેનું નામ જાણવા ગાહે. હો. આ

એક ભુત મીસાલ

આવી ઉભો રહે છે—પેલી ગંગેટાઈ જાય છે, અને નકામાં હીસડું રેઠ આપતો કેદ પકડાય છે.

ડીટેક્ટીવ જેરી, કે જે આવા કાઠકિ ભમતા ભુતની હસતી વીચે માને છે, તેની અને તેના વડાની વચ્ચે આ બાબતમાં ટપાટપી થતાં, જેરીને રૂબરૂ પાનદાન મળે છે—મગર એટલામાં પેદરો આવી લાગી ખખર કરે છે. જેરી પેડરો સાથ જોડાઈ, આ ભમતા ભુતનો કાંટો કહાડી નાખવાનો ઠરાવ કરે છે. જવેરી આરાખીન કે જે બાહર ગયો હતો, તે, પોતાના ધંધાપર પાછો આવી લાગે છે. ભમતો ભુત પણ એક દીને તેની દુકાનમાં દાખલ થઈ રાહવાટ જાય છે.

બીજાપને ત્યાં થયેલી ફટાફટીમાં સખત ઈજા પામેલા જેરીને, હવે ડીટેક્ટીવ જેક્સ, ઓસ્પીટલમાં મળવા જાય છે, મગર તે તો તદ્દન બેસુધ્ધ પડેલો જણાય છે, જેવો તે સુધ્ધીમાં આવે કે તુરતજ તેને બોલાવી મંગાવવાનું ફરમાન જેરી ત્યાં આપી જાય છે.

આ તરફ, આરાખીનની જવેરાતની દુકાન ધોલે દીને હુંદવાનો ‘ભમતો ભુત’ પ્લાન રચે છે; આરાખીનનો સેક્રેટરી વીલયમસ, કે જે, ભમતા ભુતનો મલત્યો છે, તે, આરાખીનની ટાલકી સેકી નાખી તેને અધમુલો કરી નાંખી આરાખી તરફ પુક કરાવી ખુરસીપર બેસાડે છે; સાઠ લાખનો નેકલેસ ગળવાં માં મુકે છે એ બાદ, તે સ્ટોરના ડીટેક્ટીવને બીજા કામને બહાણે બોલાવી કેદ કરી લેય છે અને એ મુજબ સ્ટોરની અંદર તે ગોયા સઘલી ‘લાઈન કલી ચર’ કરી મુકે છે; રસ્તાપર બાહર પણ, ભમતા ભુતની ગોઠવણ અનુસાર પેમોટોરવાળાઓ જુદી ધાંધલ કરે છે, અને તેથી લોકનું તેમજ પોલીસનું ધ્યાન તે તરફ ખેંચાય છે; સઘલી ગોઠવણ સંપૂર્ણ થતાંજ સ્ટોરની અંદર એક સીસોટી ફુટે છે, અને પીસટોલો ઉંચકાવા સમેટ, દર દાગીના અને જવેરાતનાં કાંઠાઓ ભરાવા માડે છે; બોલ બોલતામાં આખી દુકાન સાફ કરી નાખી, પાછળ ઉભેલા મોટર ખટારાઓ ભરી લઈ બહારમાં પસાર થઈ જાય છે; અને રસ્તામાં એક ઘાસનાં ગાડાંમાં આ ભુતના કાંઠા નાખી દઈ તેઓ એક મોટરમાં નીકળી જાય છે.

આ સઘળું ભમતા ભુતના ગોઠવાઓ કરે છે જ્યારે, ‘ભમતો ભુત’ પોતે. હીલડરેઠ અને મોર્ન લાઇટને કેદ કરી એક ‘મોટોર લોન્ચ’ માં બેસી તરફ નીકળી જાય છે.

હીંદી આ ભમતા ભુતને પકડી લાવવા જણાવે છે, ધરપકડ પોંદ્યે છે, મગર ખાલી કમાટો અને કેસીસો સીવાય, એક વાલબાર સોનું પોલીસની સોધમાં પાછું મળતું નથી.

પેલી તરફ, ભમતો ભુત, હીંદીરેઠ અને મોર્ન લાઇટને લઇ, પેલા બેદી ટાપુપર જઇ પુગે છે, જ્યાં તે પોતા હસતકનાં એક ઉજ્જડ મકાનમાં આ બંનેને દાખલ કરે છે, ખુબસુરત મોર્ન, ભમતા ભુતને પુછી, તે આપડા હીંદીરેઠને શું કરનાર હતો તે જણાવવા ચાહે છે; ‘ભુત’ જણાવે છે કે ‘હીંદીરેઠ આ ટાપુ જીવતો છોડી જશે નહીં!’ આટલું કહી તે તેણીને એક ચોરગામાં કેદ કરે છે, જ્યારે બીજા ચોરગામાં હીંદીરેઠને પુરે છે.

બેંકર ચોમસટોડ કે જેને ગયા હપતામાં સાફ થઇ ગયલો, અને તેનો બેટો ખુનના વાંક માટે સડોવાયલો આપણે આગળ જોઇ આવ્યા છીએ તે, ફરેડ ચોમસટોડ પણ તેજ ચોરગામાં કેદ જણાય છે. ભમતો ભુત આ બંનેને ‘ઇનટરેડયુસ’ કરાવી, સુલેહ સંપત્તીજ રહેવાની સલાહ આપતાં હા કરે છે; અને એ રીતે હાલને કાજ હીંદીરેઠ આપડો કેદ પડે છે; મોર્ન લાઇટ પણ તાળાં ચાવીમાં પડે છે.

શું તેઓ કે જ રહેશે?—શું તેઓનો મદદગાર પેદરો આવો પડ્યો હતો?—શું તેણે હાથોમાં ચુડી પહેરી હતી?—ના, ના, એએએ નાઆઆઆ!—

આ રીતે કેદ પડેલો હીંદીરેઠ અને જેક ચોમસટોડને નાહસવાનો લાગ મળે છે, મગર આ આપડા બેની વીરહ બાર જણા નીકળી પડી, તેઓને તદ્દન લાઇલાજ કરી નાખે છે. છતાં, આ બે જણા, જે કીસમે દાંત પીસીને આ બારની વીરહ મરી જાય છે તેના અતી જોવાલાયક દેખાવો, રક્તિન થતા જણાય છે.

બીજી તરફ, આરબીન ઝવેરીની દુકાન ખાલી કરી લાવેલું સધળું ઝવેરાત, બદમાશો તપાસતા જણાય છે, અને એ આફત! જે ચીજની જરૂર હતી, જે ચીજ માટે આ સધળી ધમચકરી હતી, તેજ ચીજ પેલો નેકલેસજ ત્યાં હતો નહીં! બદમાશોની આ તપાસ દરમ્યાન ‘ભમતો ભુત’ ત્યા આવી લાગે છે, અને જોઇ લેવ, આ નામચીન નાંગના સાગેદોની ધુમધુમ. તેઓ આરબીનના સેક્રેટરી વીલયમપર શક ખાય છે, મગર ભમતો ભુત પોતે, તેને નીરદોશ માને છે, આ સધળા ઉજ્જડ ઉપર, આટલું નજીવું કામ ન થયું કહી શીટકાર વરસાવે છે.

આત્મી કંઈક લખાવે છે, ટેલીફોન મળતાં બાહ્ય રહે. જમ છે, ડોક્ટર તેને લખેલી ચીઠી આપે છે જે, તે વાંચે છે.

“મેર્ન લાઇટ—ટડ ડાક્તરી—મેર્ન લાઇટનો મકાનમાં.”

મારકોને (શેલો) ઓરપીટલમાં દોડી જતો, બે લુચ્ચાઓ જોતાંજ, તેની પુઠે પડે છે, અને એક જણ ટેલીફોનથી ભમતો ભુતને વાંકે કરે છે, અમે મારકો (શેલો) બાહર પડતાંજ તેઓ લાગ જોડ તેનીપર ટુટી પડી પેલી/ચીઠી ઝુટવી લઇ જાય છે.

ચીઠી ગઈ તો પરવાહ નહીં. મારકો (શેલો) સધળા બીનાથી જેરને વાંકે કરે છે, અને તેઓ બીજા બેને લઇ મોર્ન લાઇટનાં મકાનમાં તપાસ કરવા જાય છે, અને ત્યાં તેઓની સેવામાં અચાનક ભમતો ભુત પુટી નીકળે છે, અને હજી તો શું બન્યું તે માલમ પડે તેની અગાઉ આ ચાર જણાની સામે ચક્રિત પીસટોલની નલી ટંકાય છે—અને આ ચારે ભમતો ભુતના હાથપર ગીરફતાર થાય છે.

આટલેથી ન ધરાતાં, આ બદમાશો પોલીસ વડાં મઠકે ટેલીફોન કરી “ભમતો ભુત પકડાયો હતો, તમો આવો” એમ કહી ડીટેક્ટીવ જેરને પણ બોલાવી મંગાવે છે, આ બાપડો માણસો લઇ, હાંકતો હાંકતો આવે છે, મગર ત્યાં ભુતને બદલે પોતાનાંજ માણસોને ગીરફતાર થયલાં જોય છે; એક જણને ત્યાં તપાસમાં રાખી બાકીનાંઓને લઇ તે બાહર પડે છે.

મારકો (શેલો) એક ધણોજ જોખમ ભરેલો આસામી હતો, એમ ભમતો ભુત જણુતો હોવાથી તેને બે બદમાશો અસતક, એક મોટરમાં નાખી, પેલાં બેઠી મકાનમાં મોકલી આપે છે, મગર આ તરફ આપણા મારકો (શેલો) મીયાં હતા; મોટરકાર એક પુલપર આવી લાગતાંજ આ લાઇ, પોતાના બંને ચોક્કાબોનાં થોપરામાં, એક એક ઉંધે લાથતી એલી દઈ નીચે પાણીમાં કુડી પડી, તરીને કોનારે નીકળી જઈ ત્યાં ચરતા એક ઘોડાપર સ્વાર થઇ નાહસે છે; બદમાશો પુઠે પડે તે; મારકોએ (શેલો) પોતે આ બે બદમાશોને વાત કરતાં સમજેલું હોવાથી તે જેરી પાસે જઈ, ભમતો ભુત અરધા કલાકમાં આરાખીને ત્યાં જનાર હતો એમ જણાવે છે.

પેલી તરફ પેલાં બેઠી મકાનમાં, તપાસ માટે રહેલો એક લુચ્ચો, ખુબ તંગ દારૂ પી ધરાઈ, ભુરી નીશઠાથી મોર્ન લાઇટના ઓરડામાં જાય છે; અને ભુમ બરાડા સમજી, હીલડરે બારણું લાંબી મોર્ન આવી પાડે અને

છે; મગર ભમતા હુતથી ધાસતી ખાઈ ગયેલો બાપડો જોકે, તેનાજ હવાઈ આકારો જોય છે, અને તમ્મર ખાઈ ટુટી પડે છે; એટલામાં એક ટેલીફોન આવે છે, જે હીલડરેઈ નીચે મુજબ સમજે છે.

“રાત્રે બાર વાગે હીલડરેઈનો નીકાલ થઈ જશે.”

ગરીબ બાપડો હીલડરેઈ! ગોયા તે બાપડો પોતાનાં મોતનું વોરંટજ એ કાસમે, ટેલીફોન પર સમજી લેય છે. પેલી તરફ ભમતો હુત, પોતાની સદાનો કુનેહ કારસાજ બતાવતો જણાય છે. આરાખીન પાસથી નેકલેસ મેળવવાનો હતો, તે માટે તે મોર્નલાઇટની પેલી આગલી દાસીને આરાખીનને ત્યાં નોકરી રહેવા મોકલે છે, બટલર બી તેનાજ હુકમ હેઠળનો જણાય છે. હવે સધલી તખ્તચારી પછી, આ નેકનામ પોતે આરાખીનને મળવા જાય છે અને પોતે ‘ભમતો હુત’ હતો, એમ જણાવી, પાક ખેહ્યાઈ અને નફ્ટ શોખાઈથી પેલા નેકલેસની માગણી કરે છે; ઉશકેરાઈ ગયેલો આરાખીન, સેકંડના સપાટામાં, ખાણામાંથી પીસ્તોલ ખેંચી કહાડી આ બદમાશની સામે ફેંકે છે—પણ—પણ—પચપચપણ—

શું હુત મરી ગયો?—આહાહા! મેહુરખાનો, આમ જો હુત મરતો હોય તો પછી કામ શું લાગે?—આ તો એક ચમતકાર હતો; શું ચમતકાર હતો?

આરાખીનને ત્યાં રહેલી નવી દાસી અને બટલરનું એક કાવતરું અને ખુલ્લું થાય છે; આ બંને જણા હુતના તાબામાં હોવાથી બટલરે અગાઉથીજ પીસ્તોલમાંથી ગોળી કહાડી લીધેલી જણાઈ આવે છે, જેથી બાપડો આરાખીન આ બદમાશ હુતના હાથ પર લાઇલાજ થઈ પડે છે, એક સેકંડના સપાટામાં હુતનાં માણસો ઝોરડાના એક એક ખુણામાંથી નીકળી આવી પેલા નેકલેસ માટે શોધ ચલાવે છે.

એ અરસામાં પેલી તરફ આપણો બહાદુર પહેલવાન પેદરો (રાલો) પોતે શું કરતો હતો તે જોઈએ, ચાલતી મોટરમાંથી નીચે નદીમાં કુદી પડેલો આ પેદરો એક ઘોડા ઉપર બેસી પુર ઝડપે ડીટેક્ટીવ જેરીની ઓપીસ આગળ ધસી આવી, ભમતા હુત આરાખીન ઝવેરીને ત્યાં નેકલેશ લેવા ગયો હતો. એમ જણાવે છે અને તે તેમજ જેરી અને બીજા આઠ દશ લાઉલઠ પોલીસ સીપાઇઓ એક મારતી મોટરમાં આરાખીનના ઘર તરફ જાય છે, મગર ત્યાં તો તે અગાઉનો પેલો નેકલેશ તે હુમ્યાઓ મેળવી લઈ નીકળી જવાની તૈયારીમાં જણાય છે. જેરી આરાખીનની આગળ આ ભમતા

સરતામાં સરતુ સુખોદક માસિકપત્ર

 પુષ્પહાર.

હર માસે સુખોદક વર્તાઓ, કાવ્યો, ચરિત્રો, વિનાદકુંજ વિગેરે સાથે સુંદર સ્વરૂપમાં પ્રગટ થાય છે. વાર્ષિક મૂલ્ય માત્ર રૂા. ૧-૧૩-૦ પોસ્ટેજ સાથે. ખાસ ઉંચા કાગળની “રોયલ એડીશન” તું મૂલ્ય રૂા. ૨-૫-૦ પોસ્ટેજ સાથે

લખો:—મેનેજર “પુષ્પહાર”—સુરત.

આપે છે, અને પેડરો (રોલા) ને સખત વહેંચ પડી જાય છે. અને આરા-
ખીન તરફની એક નાની ધસારત સહીત પેડરો તથા જેરી સખળું પામી જાય
છે. આમન સામન પીસ્તોલ પુટે છે અને ભમતો ભુત પોતે ધારણ થઈ પછ
ડાઈ પડે છે અને ખીજા બદમાસો તથા ડોટેક્ટીવ આમન સામનની આપ
લેમાં રોકાઈ રહે છે. બાદ પેલી તરફ પેલા ઉજડ ટાપુપરનાં બેદી મકાનમાં
આપડો જેક ભમતા ભુતનો આકાર ભુવે છે અને તે ધાસ્તી ખાઈ એક
ધુરદા મીસાલ જમીનપર પછડાઈ પડે છે; એ અરસામાં ટેલીફોન આવે છે.
અને તેપર આપણો હીલડરેક ખુદ પોતાના મોતનું ગોયા વારંટ સમજે છે.
એ અરસામાં પૈલી કરામતી કારસાળથી ટેબલ સહીત બોંય નીચે જતી
જણાય છે અને ન ધારેલો કંઈ નહાસવાનો આસરો મેળવવાની આશામાં
હીલડરેક તથા મોર્નલાઇટ તેપર કૂદી પડે છે, પણ નહીં ! નીચે જતાં તેઓને
ત્યાં આગળ આપણો ભમતો ભુત ઉભેલો જણાય છે અને તેઓ બાબુએ
ફરે છે તેટલામાં તો તેઓ બોલ બોલનામાં એક નાના ઓરડામાં અડકાઈ જાય છે

ખીજી તરફ આરાખીનને ત્યાં સખળું ઠીકઠાક કરી જેરી પોતાની ઓપી-
સમાં જાય છે. જ્યારે મારકો (રોલા) પેલા બેને બચાવવા એક નાની હોડીમાં
બેસી પેલા ટાપુપર જવા નીકળે છે અને જેરી પોતાનો રીપોર્ટ લખવા બેસે
છે મગર ખુદા માલુમ, શું બની ગયું !— કંઈક છુપી કારસાળ ગોયા તેની
પર સાહયો નાખી બેઠેલી જણાય છે અને તે કંઈનું કંઈ લખી મારે છે,
અને જ્યારે તે રીપોર્ટ લખીને પોતાના વડા પાસે લઈ જાય છે ત્યારે ભમતો
ભુત પકડાયો હતો. વગેરે વાંચવાને બદલે હું રાત્રે બાર વાગે નેકલેશ લેવા
આવીશ. લી. ભમતો ભુત એમ લખેલું જણાય છે, આ લખાણ વાંચવાથી
જેરીને કમીશનરે ઇપકો આપી તે પકડયો અને હઠાડા પાકા વગેરે કહે છે
અને ભુત મરી ગયો હતો એમ જેરી ખાતરી આપે છે અને આરાખીનને
ટેલીફોન કરે છે અને ત્યાંથી એવો જવાબ મળે છે કે ભુતનું શરીર ત્યાં
સલામત પડેલું હતું, જેરી એકવાર ફરીને પોતાનો રીપોર્ટ લખવાની કોશિશ
કરે છે મગર નહીં, ભમતા ભુત તરફનો ખીજો પેગામ કોઈક છુપી રીતે
લખાય છે કે “ઉજડ ટાપુપરનાં બેદી મકાનમાં આજે રાત્રે આવજે અને
નેકલેશ લાવજે. ભમતો ભુત.”

ગુંચવાયલો ગભરાયલો ડોટેક્ટીવ જેરી આરાખીનને ત્યાં ધસી જાય છે,
અને ત્યાં ભુતનું શરીર પડેલું જોય છે; ત્યારે એ હતું તો પણ શું ? જેરી
નેકલેશ પોતાનાં સ્વાધીનમાં લેય છે અને પેલી તરફ પેલા નાના
અને મોર્નલાઇટ પોતાની ઓપીસમાં એક

જાણ્યું છે, બાર લાગે તેનું અરજી આપવાનું હતું તે ક્ષીણરોગને યાદ આપે છે અને તે હલ્લે વધવા બદલ સરકારમાં એરમની ભેદ બાલુથી રેલી પડતી હતી છે અને આ રેલીથી એરડો ભરાઈ જતાંજ તે તથા મોર્નિંગના કલાકે કંસાલ મોતે અરનાર હતા તેનો ખ્યાલ આવે છે.

હવે જેરી પેલે પેલા ટ્રસ્ટપર આવે છે અને સુધળા એરનામાં ખાલી હતી છે અને એક એરમાં ટેમ્પલ પર મેલો નેકલેશ મુકી જરા ઉભો રહે છે એટલા વચ્ચેમાં શુભ પોતે દેખાવ દેય છે અને નેકલેશ લેવા આગળ વધે છે તેવીજ પીસ્તોલનો અવાજ અતે બતી સુગ્રામ જાય છે અને પાંડી સમિટિ સતાંજ જેરી છુતને તેમજ પેલા નેકલેશને લઈને પ્રસાર શર્ધ ગયલો હતો છે, જેરી બહાર ધસે છે, ત્યાં તે છુતને બેઈ પીસ્તોલપર લઈ તેના કાળે બેડી નાંખે છે. અને છુતને પકડ્યો હતો એમ ટેલીફોન કરીને પાછો ફરતાં છુતને ત્યાંથી પ્રસાર શર્ધ ગયલો જુવે છે.

આ તરફ જ્યારે જામતા છુતને હાથે મેડી પડે છે ત્યારે તેજ વખતે પોલીસ સ્ટેશનમાં જમતો છુત મોતે કમીશનર આગળ હાજર થઈ પોલીસ હાજમાં ફોડાવાની અને જામતા છુતને પકડી આપવાની માગણી કરે છે; કમીશનર હસીને તેને બહાર કાઢે છે એજ વખતે આરાબીનો ટેલીફોન આવે છે કે જામતા છુતનું શરીર સોફાપરથી ઉંચકાઈ ગયું હતું.

એ અરસામાં બહાદુર મારડો (રોલો) બાયરાને રસ્તે પેલા ઘર તરફ આવે છે અને બાર વાગવાને ફક્ત એકજ મીનીટ બાકી રહે છે તેટલામાં પેલા બંનેને બચાવે છે, અને બીજાજ પહે એક ધડાકા સમેત પેલો એરડો ખદાસ થઈ જાય છે.

બેડી મકાનમાંથી જીવના જોખમે બચવા પામેલા જોકે અતે મોર્નિંગ બેઈ પેડેશ સાથે અહીં તહી નાહસવા માંડે છે, તેટલામાં તેઓ લોખંડી બખતરમાં સળયલા ત્રણ છુત જેવા આકારોને પોતા તરફ આવતા જોય છે. આ આકારોનાં સોહમાંથી કંઈક ધુમાડો નીકળતો જણાય છે અને આ ધુવો ઝેરી ગેસનો હતો એમ માની જઈ મારડો (રોલો) તથા પેલા બંને જણા જીવ લઈને નાહસવા માંડે છે; અને આ બાપડા નીરાધારોને ગોચા કુદરત પોતે મદદ કરતી હોય તેવો રંગ નજર આવે છે; તુફ વધે છે; અને એક જગ્યા ધડાકા સમેત વેરતન ખેડાણ બતી જઈ, પેલા ત્રણે છુત જેવા આકારો ધુળ મટ્ટાંસમાં દબાઈ પડી તારાજ થઈ જાય છે.

પેલી તરફ, મોર્નિંગ લાઈટની આથવી દાસી સીસીડીયા શું કહી હતી તે જોઈએ. તેથી આપણા નેકનામ જામતા છુતની સહજા, જાજ

મવંલાબજી તેણીને તરછાડી કહાડે છે, મગર પોતે તેનો ફરક ભેદ જાણતી હતી, અને તે શાથી મરનાર હતો તે પણ તેણીને ખબર હતું, એમ તેણી તેને જણાવે છે, મગર નહીં; મુસાથી દીવાળી બનેલી આ છોકરી હવે, એક આખર પંજર હાથમાં પકડી, ભમતી લુતપર તે ઉગામે છે, કાચુ કે ભમતા લુતપર ઝોળાઓની અંસર થતી હતી નહીં, પણ જે તેમનાં છાંયમાં છલે કે પંજરમાં જખમ કરવામાં આવે તોજ તે મરે એમ તેણીને ખબર હતું; મગર તેણીનાં જેવાં એક મગતરાંને હાથ થું આ લુત મરનાર હતો ?—તેણી હાથ ઉગામે તે અપાઉ તો તેણીને પકડી લેવામાં આવે છે; પેલી તરફ જેક હીંકડરેંઠ અને મોર્ન લાઇટ અરસપરસ પ્યારની મોહબત જાહેર કરે છે; પેલી તેને ચાહું છું એમ કહે છે, મગર તરતજ, કંઈક છુપી શક્તીઓ તેણીપર કામ કરતી હોય તે કાસમે તેણી પાછી ના કહે છે. એ શું બેદ હતો ? ગમે તે હો, મગર અંતે તેણી “હું તને ચાહું છું” એમ કહી તેને ગળે વળગી પડે છે; જેક તેણીને પોતાની વીટી પહેરવે છે.

ભમતી લુત આ સઘળું જોય છે, અને જેકના જવા પછી તેણી આગળ આવી એકજ હુકમ સહોત. જેકની વીટી પોતે મેળવે છે; એટલામાં પીસમો નુરે છે, અને બગીચાની ઝાડીઓમાંથી લુત કાઢકને નાહસતાં જોઈ પાછળ પડી પેલી સેનીધ્યાને પકડે છે. મોર્ન લાઇટ પોતાનાં મકાને જાય છે; મોર્ન લાઇટને જેક મળે છે, અને તે પેલા વીટી ગુમાવતી જાય છે. આ સઘળું શું હતું, અને ભમતો લુત, મોર્ન લાઇટપર શું અંસર ધરાવતો હતો તેથી અંજાણુ જેક હીંકડરેંઠ અંતે અંજમ થાય છે; આ તરફ આરાખીન ઝવેરીમે અને પોલીસ કમીશનરને લુત તરફથી સંદેશ મળે છે, કે તેઓ પાસનો નેકલેસ લેવા મેળવવા, ભમતો લુત પોતે બીજે દીમે તરફીક જાવનાર છે.

અ પણો (પહેલવાન રેલો) મારકો પોતે શું કરતો હતો તે જોઈએ. તે સેનીધ્યાને જે ચાર બદમાશો સાથે વાનચીત કરતી સાંબેળે છે, અને તેણીએ આપણી મોર્ન લાઇટને કેવી બધકર રીતે મારી નાખવાની ચોખ્ખી રચી હતી તેથી વાકેફ થાય છે. આ ચોખ્ખા એવી હતી કે હીંકડરેંઠવાળી વીટીમાં ઝેર ભરી તે પછી તેણીપર મોકલી આપવી અને તે વીટી મોર્ન લાઇટ પહેરતાંજ, એક છુપી ચાંપ દબાવ, પેલું ઝેર તેણીની આંગળીમાં જખમ થઈ, તેણી તાપડતાંજ મરણ પામે,

આ બંધકર કાવત્રાંથી વાકેફ થતાંજ મોર્ન લાઇટ, તેમજ જેક

ધીમ ફરીને જીવના જોખમે નાહસે છે, તેના ખરેખરા જોવા લાયક દેખાવોથી શીલમનો આ ભાગ ધમધમી રહે છે.

આ તરફ નેકલેસ લેવા આવનાર, ભમતા ભુત માટે આરાખીનના ધરમાં સર્વ તક્યારીઓ કરી રાખવામાં આવે છે. કમીશનર એક ટેબલ આમલ બેસે છે, અને તેજ ટેબલનાં ખાનામાં તે પેલો સાઠ લાંખ રૂપિયાની કીમતનો નેકલેસ રાખે છે; આહ ! તેને ક્યાંજ ખમર હતું કે આ સધળી ખીનાથી ભમતો ભુત પોતે વાકેફ હતો.

ખરાખર પોતે નક્કી કીધેલા વખતે આ શેઠ સાહેબ, ભમતા ભુત પોતે નેકલેસ લેવા આરાખીનનાં મકાનમાં દાખલ થાય છે; ટેબલ આગળ બેઠેલા કમીશનરને તે પુર માનથી નમન કરી પેલા નેકલેસની માગણી કરે છે. કમીશનર સાહેબ ખુબ ખભરાટથી કહે છે, “જીવ-પેલી તીજેરીમાં છે—લેવ કાંઈ કરો !” —“મેહરબાની નામદાર” કહી ભમતો ભુત તીજેરી આગળ જાય છે. ખુદી તીજેરીનું ખારણું ઉઘાડે છે, અને અંદરથી લાઉકડ પોલીસ અમલદારો બાહર નીકળી પડી ભમતા ભુતને પીસતોલપર લેય છે.

વેલ, શું થાયું ?—શું ભમતો ભુત આ વખતે ખરેખર સપડાયો હતો ?—એજ જવાબ—ભુત પોતે સપડાયો હતો કે તેને સપડાવનારા સપડાયા હતા તે જરાક ધ્યાનથી જોજો—હ.

મગર તે તેટલોજ વખત ? એક વાર ફરીને ધમાધમી અને ધરપકડમાં, બદમાશ બચ્ચો ભમતો ભુત એક વાર ફરીને આગલા ઓરડામાં દાખલ થઈ, ટેબલનાં ખાણામાંથી નેકલેસ કહાડી લઈ, હાંડે કલેજે ટેબલપર ચાર એકડા ગોઠવીને જાય છે, જ્યારે બીજી તરફ, અરાખીન ઝવેરી કમીશનર અને તેનાં માણસો તીજેરીવાળા ઓરડામાંજ શોધખોળ ચલાવે છે; વહેમ પડતાં કમીશનર આગલા ઓરડામાં ધસી આવે છે, મગર ત્યાંથી નેકલેસ સાફ થઈ ગયેલોજ જણાય છે.

પેલા તરફ, વીંટીનાં કાવત્રાંથી વાકેફ થયેલો મારકો (શેલો) હીલડરેઠને એ વાતથી ચેતાવવા ધસી જાય છે, અને ત્યાં મોર્ન લાઇટને તે વીંટી પહેરતાં, કંટાકટ વખતે અટકાવી લેય છે; હીલડરેઠ અને મોર્ન લાઇટ હવે સ્પેરયલ લાઇસંસ મેળવી પરણી જવાનો ઠરાવ કરે છે, અને તે માટે મોટોર બોલાવી ગોઠવણુ કરે છે; આ અરસામાં ભમતો ભુત, બેદી રીતે ત્યાં આવી પુગી આ સધળી ગોઠવણુ જાણી લેય છે, અને હીલડરેઠે બોલાવેલી ટેક્સીકર આવી લાગતાં, તે તેના સેફરને ઉઠાવી નાખી તેની જગ્યા લેય.

તેઓની પાછળ બાહર નીકળેલો મારકો (રોલો) પેલા સોફરને તડકડ્યાં મારતો જોઈ, સઘળી ખીનાથી વાઢક થઈ પાછળ પડે છે; એક પોલીસની મદદ લેય છે, તેને પોલીસ ઓફીસમાં ખચર કરવા મોકલી, પોતે દરીયામાં કુદી પડે છે, ભુત તેની તરફ પીસતોલ ફેંકે છે, મગર એક અચ્છી હુબકી લઈ મારકો, (રોલો) બોટની પછવાડે, પંખાની અડકતમાં આવીને ટુકડા થઈ જવાની ધાસ્તીમાં દોરડું પકડી બોટની સાથે ધસડાયો જાય છે.

ભમતો ભુત હવે આ બંને જણાને પેલાંજ બેદી મકાનમાં લઈ જાય છે, જ્યારે મારકો (રોલો) સાથે કીનારાપર ચાર પાંચ જણાને અઠડામણ થાય છે; એ અરસામાં પોલીશ કમીશનર પણ સીપાઈઓની એક ટુકડી સહીત આવી પુગે છે બેદી મકાનપર હલ્કો લઈ જવામાં આવે છે. એક કદી ન જોઈ હોય તેવી ધમાધમી થઈ રહે છે, મોર્ન લાઇટ માટે અદેખી પડેલી સેસીલીયા, છુપું બટન દાખી, આ બાપડા બંનેને ભેંચરામાં ઉતારી દેય છે; ધમાધમી દરમ્યાન ભમતો ભુત કંઈક અજબ રીતે પસાર થઈ જાય છે, પોલીશ કમીશનરના હુકમથી આખું મકાન ડીનેમાઈટથી ઊરાડી મુકવામાં આવે છે, કેટલાક બદમાશો પકડાય છે, બાકીના છુંદાઈ મરે છે, અને હીલડરેઈ તથા મોર્ન લાઇટને આગનાં શોળાઓ વચ્ચેથી, અતી કટોકટ વખતે જીવના જોખમે મારકો (રોલો) બચાવી લેય છે તેના અતી દીલ ધડકાવનારા દેખાવો સ્ક્રીન થાય છે.

બચી ગયલાં હીલડરેઈ અને મોર્ન લાઇટ પરણી જવાની તક્યારી કરે છે, અને હીલડરેઈ લાઇસિનસ લેવા જાય છે. આ તરફ અરાખીન ઝવેરી, પોતાના નેકલેસ માટે જે તાણાજાણીથી કમીશનરને વીંધી નાખે છે તેના ખંરેખરા જોવા લાયક દેખાવો સ્ક્રીન થતા જણાય છે.

ભમતા ભુતને ખરાં જીગરથી ચાહતી સેસીલિયા હવે ખુનપર ચઢી ભમતા ભુતને ખંજર ભોંકવા જાય છે, મગર તેના મદદગારો તેને બચાવી લેય છે; આ તરફ ભમતો ભુત પોતે પણ તેજ રાત્રે મોર્ન લાઇટને પરણવાનો મજબુત ઠરાવ કરે છે. આ તરફ મારકો અને પોલીસ ટોળકી ભુતનાં ઘર આગળ આવી પુગે છે; મારકો પોતે પહેલાં અંદર જાય છે, મગર ન ધારેલો એક અચુક ફટકો તેને બેશુદ્ધ બનાવી જમોનપર તોડી પાડે છે; ડીટફ્રીવ જેરી અને બોનબો પાછળ જાય છે, મગર તે સઘળાઓ ભુતના થાય છે, તે આ સઘળાને બાધે છે, અને ટેલીફોન આગળ

પેલી તરફ હીલડરેઠ અને મોન લાઇટ, લાઇસન્સની સઘળી તકવારીઓ સહીત, પાદરીને આવવાની રાહ બોતાં થોભે છે; પાદરીને બદલે ભુત પોતે દાખલ થઇ, હીલડરેઠને પકડી છરીની ધારપર લઇ, પોતે પોતાનું લાઇસન્સ દેખાડી, પાદરી આવે કે ગુપ્તગુપ્ત પોતા સાથે પરણવા, મોન લાઇટને કહે છે, અને નહીં તે હીલડરેઠ માર્યો જશે એમ જણાવે છે.

પેલી તરફ મારકો મહામહેતને છુટે થઇ, પોતાના ગોઠાઓ હતા તે ઓરડામાં આવે છે, જેરી પેલો બોમ્બ બતાવે છે, બીજી બાજુથી ભમતો ભુત પોતાનાંજ ટેલીફોનનું નંબર માંગે છે.

શું પેલાઓ છુટે તે અગાઉ ટેલીફોન વાગશે? શું આ તરફ ખરેખર ભમતો ભુત પોતે મોન લાઇટને પરણશે?

બહાદુર મારકો એક તરફ બોયરામાં ફેફ પડેલો, અને ડીટેક્ટીવ જેર તેમજ ઝવેરી આરાખીત વગેરેને બીજી બાજુએ ભમતા ભુતના હાથપર સપાં ડાબલા આપણે જોઈ આવ્યા છીએ. ગરીબ આપડો રોલો પોતે જ્યાં ફેફ પડ્યો હતો ત્યાંથી નીકળવાના ધણા ફાંફાં મારે છે પણ તેને લાંથી, બચવાની કે પનાર થવાની એક પણ ચારી જણાતી નથી અને આ બધે પીંજરામાં સપડાયલા એકાદ ઝડુની વાંધના જેવી તેની અઝાડપણાના દેખાવો અત્રે બહુજ નેવા લાયક સ્કોન થય છે.

પેલી તરફ સપડાયલાઓના હાથ મજબુતથી પકડી લઇ તેઓને સદાને માટે સામતો રસ્તો કરી નાંખવાનો પ્લાન કરી બદમાશ ભમતો ભુત ટેલીફોનના તારો સાથે એક બોંબનું જોડાણ કરે છે અને પુર ઠંડાઈથી પોતાની આ યુક્તિ વીશે બધાઓને વાકેફ કર્યા કે જેવો ટેલીફોન વાગશે કે તમે સઘળાઓ યમપુરી પહોંચી જશો, એમ જણાવી આ ઉસ્તાદ ઉઠાવગીર ત્યાંથી ચાલતી પકડે છે. અને તેથી છવર આવેલો મારકો સામસામી ભીતે હાથ અને પગના ટેકાની મદદથી ઉપર ચઢે છે અને જેના છાતી ધડકાવનારા દેખાવો અત્રે સ્ક્રીન થાય છે. બીજી બાજુ ભમતા ભુતના ફરમાન મુજબ તેનો એક ઉઠાવગીર ગોઠયો ધરના ટેલીફોનનું નંબર માંગે છે અને જવાબ મળતો નથી તેનું કારણ અત્રે ખુલું જણાય છે કે ટેલીફોન ઓપરેટરે પોતાની એક સહી સાથે વાતમીતમાં મશગુલ હોવાથી પેલા બદમાશને માગેલું ટેલીફોન નંબર મળતું નથી અને એ જેટલો વખત વધારે જાય છે તેટલો વખત ત્યાં પેલા સપડાયલાઓના લાભમાજ મુકે છે કારણ કે કંટેક્ટ વખતે મારકો અત્રે તેઓને ત્યાં છે અને ટેલીફોનનું જોડાણ કાપી નાખે.

હવે આપણે પ્રીતમના ચકરની ખીજ તકકર તપાસે ! પેલા બંને વહાલા જીગરે હીલડરેઠ અને મોર્નલાઇટ લગનનું લાઇસન્સ લઈ આવી પાદરીની રાહ જોતા થોભે છે એટલામાં ભગતો જીત મોતે ત્યાં આવી લાગે છે અને તેના મોડમઓ મોર્નલાઇટ તથા હીલડરેઠને મોલ મોલતામાં લાઇલાજ કરી નાંખે છે.

અત્રે આહિરવાદ દ્વિધાવગીર ખરા જીગરનાં જોસથી મોર્નલાઇટ માટેના પોતાના આર જાહેર કરે છે અને પોતે જે જોસથી તેણીને ચાહતો હતો તેટલો તે નહીંજ ચાહતો હશે એમ હીલડરેઠને કહે છે અને અતરે સમજાને ત્રાહે ત્રાહે ત્યાં માહુ માહુ પોકરાવનારે બદમાશ ભમતો જીત પેતાની મોહબતની નાસી પાસમાં અફસોસના આંસુ રેડતો ખુદલો નજરે પડે છે. અને તે મોર્નલાઇટને આજીજ કરતાં પોતાની આગલી મહોબતની યાદ આપે છે અને તેણી પણ પોતાના આ બંને આશક હિમેદવારોની વચમાં ગાર્ફલક્તના શુન્ચવાડાથી શુન્ચ કદમ્બની સુંગળાતી લાઈલાજ થઈ બેસે છે. ભમતો જીત હવે પોતાની આશ મોહ-સેમતની પૂરવારીમાં હીલડરેઠને એક ખુદી ચેલેંજ ફેંકે છે. અને જો તે મોર્નલાઇટને ખરેખરજ ચાહતો હોય તો તેણીને માટે લડવાની ચેલેંજ કરે છે.

હીલડરેઠ ખુશીથી તેની આ ચેલેંજ સ્વીકારે છે, અને આ બંને જણુ હવે એકલા ઓરડામાં હાંસાળ ચુકવી લેવા જાય છે; અને અત્રે મોર્નલાઇટ ના વીલાપનું વર્ણન કરવાની ગોચા અશક્તીજ થઈ પડે છે, ઓરડામાં એકલા પડેલા આ બંને હમમદો એકબીજાને જુખ્યા વરની અદાથી જુવે છે જીત હવે એક મોટી છરી લાવી ટેબલપર મુકે છે અને જોના હાથમાં આ છરી આવે તે તેનો ઉપયોગ કરે એવું ઠરાવી બંને જણુ ઓરડાને એક નાકે જઈ ઉભા રહે છે અને બંને આ છરી મેળવવા સામટો ધસારો કરે છે અને કર્મ સંજોગે ભમતા જીતનાજ હાથમાં તે છરી જઈ પડે છે.

અત્રે હવે એક ખરેખરી ખુનખાર અપાઝપી અને મજબુત ખાંધાના બળ વાત જીતના હાથપર હીલડરેઠ મુરદું થઈ પડે એવા દરેકે દરેક ખુદા સંજોગો જણાય છે. લડાઇનું પાસું અવારનવાર બદલાતુંજ રહે છે અને આખરે એક જવતોડ જાત પછી હીલડરેઠ પેલી છરી ભમતા જીતના હાથમાંથી મેળવવાને શક્તિવાન થાય છે, એમ કરતાં તે જો કે થોડો ઘણો ધાયલ પણ થાય છે.

હીલડરેઠના હાથમાં છરી જતાંજ હવે ભમતો જીત પુર જીતની તેને વળગી પડે છે અને લડાઈ પુર જોશથી ગંધી જાય છે. હીલડરેઠના હાથપર ભમતો જીત અચુક રીતે ધાયલ થઈ પડે છે અને બંને હરીફો છુટા પડે છે ભમતો જીત બહાર નીકળી મોર્નલાઇટ પાસે જાય છે અને પે તે મરતો.

પેલી તરફ કટોકટ બમી જવા પામેલો. ડીટકટીવ હેરી તથા આરાખીને અને મારકોની ટાળકી મોટરમાં બેસી મોર્નલાઇટના મકાને ધસી આવત જણાય છે. અને મરતો મરતો બમી ગયલો તો બી આરાખીન ઝવેરીની છાતીએ ચહડેલો પેલો સાહક લાખનો નેકલેશ હજી બી હેડો ઉતરેલો જણાતો નથીજ.

પેલી તરફ હીલડરેઠ પોતે બી કંઈ કમતી ધાયલ થયલો નજ હતો. બમતો ભુત, પોતાની સઘલો જુહાકી લુહી બેડેલો. બમતો ભુત, મોર્નલાઇટની મોહબતમાં મરતો. બમતો ભુત આખરે તેણીની મોહબતમાં ગોયા મરતો જણાતો હતો. તેના જોડીદારોનાં ગમનો પણ કંઈ પાર ન ના મોર્ન લાઇટ પોતે પણ કંઈ કમતી દુખી અને ગમખાર નજ હતી; જાંની આંખો આંધુઓથી તર હતી. સઘજાંની જાતી દુખથી દખાતી લે સઘજાંઓ, આવાં ગમખર પરીણામ માટે ગમખાર હતાં. બમતો ભુત ખરે પોતાની જાંદગીને નાકેજ આવી પડેલો હતો; તે મરતો હતો, ઘડી પણ હો તેને મરતો એક ઓરડામાં છોડીને બીજા ઓરડામાં જતા મોર્નલાઇટ એક હેબટની ઓ સહીત ચોંટી ઉભી રહે છે. કારણ કે બાજ ઓરડામાં જ્યારે બમતો ભુત મરવા પડ્યો હતો, ત્યારે આ બીજા ઓરડા, એક સાંજે તાંજે અને તનદુરસ્ત બમતો ભુત તેની નજર પર આવી ઉભો રહે છે.

યા પરવરદેગાર ! એ આ ભેદ હતો તો બી શું ? જરાક ધીરો પકડો સાહેબો, તમારી ઈતેમરીની હદ આવી રહી છે. બમતા ભુતને લગતે ભેદ ખુલે છે—એટલુંજ નહી પણ મોર્ન લાઇટની આસપાસ વીટલાયલો ભેદ પણ ખુલેલો થાય છે. સઘજું આ હપતામાંજ અને છે, અને

આ સઘજું તમારે સ્કીનપર જોવા સીવાય બી છુટકોજ નથી.

આવે છે ! આવે છે !! આવે છે !!
 વિશ્વવિખ્યાત યુનિવર્સલ ફીલ્મ કંપનીના
 બી.જી. બે
 મહાભારત સીરીયલો.

